

בית משפט השלום בקריות

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

בפני כב' השופטת פנינה לוקיץ'

אליעזר סגל, עו"ד

תובע

נגד

אברהם שלומי

נתבע

פסק דין

1
2 התובע מבקש לחייב את הנתבע בפיצוי בסך של 150,000 ₪ בגין הוצאת לשון הרע במספר
3 הודמנויות.
4

5 הרקע לחלק מה"פרסומים" נשוא התביעה הינו סכסוך שתחילתו, כפי שהצלחתי ללמוד, הינו על
6 רקע תפקודו ופעילותו של התובע, שהינו עורך דין מזה כ- 18 שנה, כחבר וועדת ביקורת באגודה
7 שיתופית קדש נפתלי (להלן: "האגודה"), ומנגד, תפקודו ופעילותו של הנתבע, ששימש עד סוף שנת
8 2008 כעוזר רשם האגודות השיתופיות (להלן: "הרשם"), ובמסגרת תפקידו זה, היה ממונה, בין
9 היתר, על הטיפול באגודה.
10

11 יצויין כי בין השניים התנהל הליך קודם בנוגע להוצאת לשון הרע של הנתבע כלפי התובע, הליך אשר
12 הסתיים בפסק דין אשר חייב את הנתבע בפיצוי התובע בסך של 30,000 ₪ בצירוף הוצאות משפט
13 ושכ"ט עו"ד (ת.א. 2473/04 (עפולה) – פסק דין מיום 5.3.07) (להלן: "ההליך הקודם").
14

1. הפרסומים נשוא התביעה

15 בכתב התביעה פורטו 5 פרסומים פוגעניים, לטענת התובע, כאשר בסיכום כתב התביעה, בסעיף
16 47 הנוגע לגובה הפיצוי הנדרש התייחס התובע ל"לפחות 15 פרסומים פוגעניים" ול"עשרות"
17 פרסומים, ובהתאם עתר לפיצוי כאמור לעיל. בתצהיר העדות הראשית ולאחר שהתובע הצהיר
18 בישיבת קדם משפט כי הוא מוחק את הפרסום השלישי שפורט בכתב התביעה, נותר לי לדון ב-4
19 פרסומים שהם כדלקמן:
20
21

א. הפרסום הראשון:

22 המדובר בכתב שכתב הנתבע במסגרת תפקידו ביום 3.4.2003 (נספח א' לתצהיר התובע -
23 להלן: "הפרסום הראשון") ואשר הינו מכתב תשובה לפנייה של התובע אל הרשם. בכתב זה,
24 אשר הנמנע לו הינו התובע עצמו, וכן מצוין כי העתקים נשלחו לוועד ההנהלה של האגודה,
25 לרשם וכן כי תויק ב"תיק" וב"שוטף", מתיחס הנתבע למכתבו של התובע, מצוין כי התקבלה
26 תגובה מטעם האגודה "המדברת עבור עצמה" ובנוסף מצוין כי ממכתב של שני חברים בוועדת
27 הביקורת עולה כי התובע פועל על דעת עצמו מבלי לשתף אותם. בנוסף מצוין כי מתגובת
28 האגודה עולה שהתובע מזה כשנתיים אינו מתגורר במושב נפתלי (להלן: "המושב").
29

1 מתוך 13

בית משפט השלום בקריות

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

1
2 בסעיף 5 למכתב מפנה הנתבע להוראת סעיף 6 לתקנון האגודה המציין כי אדם העוקר את
3 מקום ישובו מהאגודה, מתקיימת עילה להוצאתו מחברות באגודה, ומוסיף: "כך שלא זו בלבד
4 שיש עילה להתצאתך מחברות באגודה, מאחר ועקרת את מושבך ואינך מתגורר עוד ביישוב,
5 אלא שהינך מטריד את עובדי הציבור בישוב, ועושה דברים על דעת עצמך ללא ידיעת שאר
6 חברי הביקורת".

7
8 לטענת התובע, האמור במכתב, אשר מוען אליו אישית ולא כיושב ראש וועדת הביקורת, אינו
9 עונה כלל לפנייה שלו וכל עיסוקו בהשמצתו בכוונה תחילה ובזדון ללא כל בסיס. התובע עוד
10 טוען כי מכתב זה נשלח על ידי הנתבע לוועד ההנהלה של האגודה השיתופית וזו, או מי מטעמה,
11 הפיצו אותו לכל חברי האגודה השיתופית ומשפחותיהם בתיבות הדואר.

ב. הפרסום השני:

14 ביום 13.1.2008 שלח הנתבע ללשכת עורכי הדין במחוז צפון תלונה כנגד התובע אשר בה נטען
15 כי התובע מנהל נגד הנתבע בשנים האחרונות מסע להכפשת שמו ופגיעה בפרנסתו, תוך ניצול
16 הליכים משפטיים. לתלונה צורף מכתב התראה ששלח הנתבע לתובע וכן כתבי טענות מהליכים
17 שונים ויצוין כי למסמך שצורף לתצהיר התובע, לא צורפו נספחים מעבר למכתב הנתבע לתובע
18 אולם צוין כי התלונה כללה מאות עמודים של כתבי בי-דין שונים (נספח ה' לתצהיר התובע -
19 לחלק: "הפרסום השני").

21 לפי דרישת הלשכה, הגיב התובע לתלונה וזו נגנזה בהתאם להחלטה מיום 16.4.2008.

23 לטענת התובע, התלונה קנטרנית ושקרית ואליה צורף מכתב הנתבע שהוא בעצמו משמץ
24 ושקרי ויש באמור בתלונה להציג את התובע כנקמני וקנטרני המנצל לרעה את מעמדו כעורך דין
25 ומשום כך, מדובר בלשון הרע.

ג. הפרסום השלישי:

28 במהלך דיון בת.א. 1369/07 בבית משפט השלום קריות (הליך שבו הגיש מר יעקב מאור, שיוצג
29 על ידי התובע, תביעת לשון הרע כנגד הנתבע), ביום 10.3.2009 פנה אל התובע ב"כ הנתבע ושאל
30 אותו באם הוא נושא אקדח. על אף שהתובע הבהיר לב"כ הנתבע כי אינו נושא אקדח, הרי
31 שבפתח הדיון קם ב"כ הנתבע וציין בפני כב' השופט נווה כי הנתבע ראה שהתובע חמוש באקדח
32 וכי היתה בעברו של התובע פרשיה הקשורה לאקדח. לאחר שהתובע הצהיר בפני השופט כי
33 אינו נושא אקדח, רשם השופט כי הוא מסתפק בהצהרה זו (הכל כעולה מפרוטוקול הדיון מיום
34 10.3.09 אשר העתק מלא ממנו הוצג בפני).

בית משפט השלום בקריות

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

1 חרף זאת, יצא הנתבע מהאולם ופנה למאבטח בית המשפט וציין בפניו כי הוא חושד שלתובע
2 יש אקדח. בעקבות זאת, נכנס המאבטח לאולמו של השופט נווה וציין כי נמסר לו מידע
3 שהתובע נושא אקדח, אולם כבי' השופט ציין בפני המאבטחים כי הוא הסתפק בהצהרת התובע,
4 ובמעמד המאבטח הוציא התובע מגנט לגב המכוסה בגרב (תחילת עמ' 40 לפרוטוקול).
5

6 לטענת התובע, הוא הסביר באולם כי אכן קיים התקן בגבו אולם מדובר במגנט המכוסה בגרב
7 ומשמש אותו לריפוי והקלת כאבי גב מהם הוא סובל מזה שנים. לטענת התובע פניית הנתבע
8 לאנשי המשמר לאחר שטענתו כבר התבררה בפני השופט, הינה בגדר "לשון הרע" אשר גרם
9 לביזוי והשפלתו בפני כבי' השופט ואנשי המשמר, וזאת למרות שהסברו התקבל על דעת השופט
10 נווה עוד קודם לכן.
11

ד. הפרסום הרביעי:

12 ביום 17.6.2009 שלח הנתבע תלונה נוספת ללשכת עורכי הדין, כאשר זו הופנתה למחוז חיפה,
13 ובתלונה זו הוא מתייחס לארוע שארע באולמו של השופט נווה כמפורט לעיל ומציין בה כי
14 המאבטח שבדק את הענין ציין בפני הנתבע כי אכן היה בגבו של התובע נרתיק לנשיאת אקדח
15 ומשכך, דברי עו"ד סגל כי מדובר במגנט מכוסה בגרב בלבד, הינם בגדר הונאת בית המשפט.
16 בתלונה ציין הנתבע כי הוא מפנה תלונה זו ללשכה "בעיקר בגלל עברו "האקדוחני" של עו"ד
17 סגל".
18
19

20 לתלונה זו צרף הנתבע צילום של כתבה מעיתון המתייחסת לארוע שבו עו"ד, אשר שמו אינו
21 נזכר בכתבה, שלף אקדח במהלך ויכוח עם שכניו במושב רמות נפתלי, כמו כן צורף מכתב של
22 גבי שולי קדוש מיום 24.12.2008 למשטרה ולגורמים נוספים, אשר בו היא מתייחסת לסכסוך
23 בין משפחתה לבין התובע ומציינת כי באחד הויכוחים, התובע שלף אקדח ונופף בו לכיוון אביה.
24
25 לאחר קבלת תגובת התובע, ביום 18.7.2010 נשלחה לתובע הודעה כי התלונה נגזרה.
26

27 לטענת התובע התלונה הינה שקרית וחסרת כל בסיס והנתבע, חרף העובדה כי הענין בורר
28 באולם בית המשפט והשופט נווה קיבל את תשובתו של התובע, בחר להגיש תלונה זו על מנת
29 לפגוע בשמו הטוב של התובע ובפרנסתו, מה גם שלתלונה צורפו מסמכים שמהווים בעצמם
30 פרסומים פוגעים וכל זאת נעשה על ידי הנתבע בזדון מתוך כוונה לפגוע בתובע.
31

32 2. הנתבע אינו מכחיש איזה מהפרסומים אולם, לטענתו, אין בהם משום פרסום לשון הרע אלא כל
33 התביעה מקורה בסכסוך הממושך שבין הצדדים ובתחושת נרדפות של התובע אשר ראה "צל
34 הרים כהרים". מעבר לכך שאין בפרסומים לשון הרע, הרי שלגבי כל אחד מהם עומדת לנתבע
35 הגנה בין אם הגנת "אמת דיברתי" ובין אם חסינות לפי סעיף 13 (5) לחוק איסור לשון הרע,

בית משפט השלום בקריות

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

- 1 תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק") (ביחס לפרסום השלישי), ובין אם הגנת תום הלב על פי איזה
2 מהסעיפים הקטנים של סעיף 15 לחוק.
3
4 בסיכומיו בפני זנה הנתבע למעשה את הגנת "אמת דיברתי" (למעט ביחס לפרסום הראשון) ומיקד
5 טיעונו בחעדור לשון הרע או בקיומן של חסינות (לפי סעיף 13(5)) או הגנת תום הלב, כאשר הוא
6 מפנה להוראת סעיפים 15(2), 15(7) ו-15(8).
7
8 3. במהלך שמיעת העדויות בפני, נשמעו עדותם של התובע ועד מטעמו מר אמיר סלומון אשר עדותו
9 התייחסה לשימוש שעושה התובע במוצרי ניקן (אלו הם המוצרים המוגטיים אשר לטענת התובע
10 אחד מהם היה מונח עטוף בגרב בגבו בעת הדיון בפני כבי השופט נווה) וכן נשמעה עדותו של
11 הנתבע.
12
13 לאחר שמיעת עדויות הצדדים וסיכומי טענותיהם, אני סבורה כי מדובר בתביעה שנופחה מעל
14 ומעבר לכל פרופורציה סבירה ביחס לפרסומים בהם מדובר, ואין כל ספק כי בדרך בה הוגשה
15 (וכאשר צוין בסעיף 47 לה כי מדובר ב-15 מקרים "לפחות" של הוצאת לשון הרע, ביקש התובע
16 "להלך אימים" על הנתבע, אשר למרות שאינו משמש עוד בתפקידו כעוזר הרשם, הרי שהצדדים
17 ממשיכים "להתנגח" במסגרת הליכים אחרים בהם מייצג התובע אדם אחר, המתגורר באותו
18 מושב בו מתגורר הנתבע, ואשר יש ביניהם מתלוקות.
19
20 עוד אוסיף קודם לכניסתי לדיון לגופם של הדברים כי התרשמתי ששני הצדדים שבפני הינם אנשי
21 ריב ומדנים המשתמשים בכישוריהם או במשרתם (התובע בהיותו עורך דין והנתבע בתוקף
22 תפקידו עד שנת 2008 כעוזר הרשם), להתנגח זה בזה באופן אישי ואף אחד מהצדדים אינו
23 בבחינת "טלית שכולה תכלת". יחד עם זאת, בבואי לדון בתביעה זו אין די בהתרשמות זו כדי
24 להכריע בתביעה וכפי שניסח הנתבע לטעון להגנתו אלא עלי להתייחס באופן מפורט לכל אחד
25 מהפרסומים ולטענות ההגנה המועלות מצד הנתבע, ותוצאת בחינה זו הינה כי דין התביעה ביחס
26 לשניים מהפרסומים (השני והשלישי) להידחות, אך מנגד, דינה להתקבל ביחס לפרסומים הראשון
27 והרביעי, ולהלן אפרט נימוקי.
28
29 **דיון והכרעה**
30 4. כפי שנקבע בע"א 4534/02 שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558 (2004) ניתוח ביטוי
31 במסגרת עולת לשון הרע נעשה בארבעה שלבים: בשלב הראשון, יש לשלוף מתוך הביטוי את
32 המשמעות שעולה ממנו, לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר, דהיינו, באופן
33 אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת. בשלב השני יש לברר בהתאם
34 לתכלית החוק ולאיוונים חוקתיים אם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו בהתאם
35 לסעיפים 1 ו-2 לחוק. בשלב השלישי, לאחר שעברנו את השלב השני, יש לברר אם עומדת

בית משפט השלום בקרית

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

1 למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק, והשלב הרביעי והאחרון הוא השלב של
2 הפיצויים, וגם כאן שולט האיזון בין הזכות לשם טוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש הביטוי.
3
4 עוד נקבע בפסיקה, ביחס לשלב הראשון, כי יש לבחון את הביטוי בהתאם לסטנדרט אובייקטיבי
5 של האדם הסביר מבלי שנלקחים בחשבון כוונת המפרסם, או האופן בו הבין הנפגע את הפרסום
6 (ראה א. שנהר "דיני לשון הרע", (תשנ"ז-1997) בעמ' 122; ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ
7 נ' חברת החשמל בע"מ, פ"ד לא(2) 281 (1977) (להלן: "הלכת הארץ"); ע"א 334/89 מיכאלי נ'
8 אלמוג, פ"ד מו(5) 555 (1992); ע"א 1104/00 דוד אפל נ' איילת חסון, פ"ד נו(2) 607 (2002)).
9
10 לאור הלכות אלו אבחן את ארבעת הפרסומים, אם כי אציין כי ביחס לחלק מהפרסומים אין
11 בכוונתי להתייחס לכל אחד מהשלבים וזאת כאשר ברור מקביעתי כי עומדת לנתבע הגנה
12 מההגנות הקבועות בחוק.
13
14 ביחס לפרסום הראשון (להלן: "המכתב")
15 5. המדובר כאמור בפרסום שנעשה כבר בשנת 2003 ובמסגרת החליף הקודם אף היתה התייחסות
16 אליו, אם כי הוא לא היווה עילה לתביעה שם.
17
18 חרף העובדה שהתובע סבור שיש באמור במכתב משום הוצאת לשון הרע כלפיו בין היתר מאחר
19 ולטענתו אין המכתב מהווה תשובה עניינית לפנייתו לרשם, התובע לא טרח לצרף את מכתב
20 הפניה שלו אל הרשם ודבר זה בתחלט גורע ממוקף טיעוניו בעניין. הנתבע בעדותו הסביר כי
21 המכתב נשלח בתשובה לפניית התובע ואילו רצה התובע להוכיח כי הדברים הכלולים במכתב
22 חרגו ממכתב תשובה, צריך היה להציג בפני בית המשפט את מכתב הפנייה שלו, על מנת שביט
23 המשפט יוכל לקבוע באם אכן חרגו הדברים מגדר תשובה למכתב הפניה.
24
25 יתרה מכך, עיון במכתב מעלה כי כל האמור בו מתייחס לדברים שאחרים העלו בפני הנתבע. כך
26 בסעיף 3 מתייחס הנתבע לאמור במכתב של שניים מהחברים בוועדת הביקורת וכן בסעיף 4 ו-5
27 מתייחס לדברים שעלו מתגובת האגודה לפניית התובע. אינני רואה הכיזד הפנייה לדברים העולים
28 ממכתבים של גורמים אחרים יכולה להיות בגדר "לשון הרע" שכן ברי מנוסח המכתב שהכתוב בו,
29 בהקשר זה, מפנה את הנתבע לדברים של ועד האגודה ושל חברי בוועדת הביקורת.
30
31 גם קביעת הנתבע במכתב כי לאור העובדה שהתובע אינו מתגורר במושב קמה עילה להוצאתו
32 מהאגודה, אין בה משום "לשון הרע" מאחר והנתבע רק מציין עובדה העולה מתקנון האגודה.
33 השאלה באם התקיימו מלוא התנאים להוצאת הנתבע מחברותו באגודה אינה פוגמת בגבולות
34 העובדה המצינית במכתב, וגם העובדה שיש חברים רבים ברמות נפתלי שאינם מתגוררים בו, או
35 שיש לנקוט הליך של שימוע לפני הוצאת חבר מהאגודה, אין בה כי להפוך את האמור במכתב
36 בהקשר זה ל"לשון הרע".

5 מתוך 13

בית משפט השלום בקריות

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

- 1
- 2 6. משפט אחד ויחיד שיש לראות בו משום הוצאת לשון הרע הינם המילים "הינך מטריד את עובדי
- 3 הציבור ביישוב" (להלן: "הביטוי הפוגעני"). אין ספק שהשימוש במילה "מטריד" הינה בעלת
- 4 קונוטציה שלילית ביותר, וכל הקורא את המכתב מבין כי זוהי כוונת הדברים.
- 5
- 6 אין במכתב ציון מפורש על סמך מה נכתבו הדברים אולם קריאת המכתב בשלמותו, בהחלט
- 7 מצביעה על כך שהדברים צוינו על רקע האמור במכתבים שהופנו אל הנתבע נעל ידי וועד האגודה
- 8 וחברי וועדת הביקורת) ולא על סמך ידיעה אישית של הנתבע (כפי שגם אישר הנתבע בעדותו, עמ'
- 9 14 לפרוטוקול שורות 13-14). יחד עם זאת, הנתבע לא השכיל להצביע על המקור לביטוי הפוגעני,
- 10 ועל סמך מה נכלל במכתב ואין במכתב כל הפגיה על סמך מה צוינו דברים אלו.
- 11
- 12 7. טענות התובע כי יש במשלוח המכתב אליו אישית, מבלי לנקוט בתוארו כיושב ראש וועדת
- 13 הביקורת או כי יש במשלוח העתקים לוועד האגודה ולרשם ותיקו בשני תיקים במשרדי הרשם,
- 14 משום הוכחה לכך שכוונת הנתבע היתה לפגוע באמצעות מכתב זה, הינן טענות חסרות כל בסיס
- 15 ומעידות יותר מכל על כך שהתובע "ברצותו" להיפגע מהמכתב, מחפש "בין השורות" עילה לעשות
- 16 כן. כך למשל מייחס התובע לנתבע ואו לרשם "ניהול תיק אישי" כנגדו (סעיף 4ט) למכתבו של
- 17 התובע מיום 20.4.03 – נספח "ב1" לתצהירו, ועמ' 8 לפרוטוקול שורות 20-21, דבר שאין לו כל
- 18 שחר, כמו גם אחריות לכך שהמכתב הופץ ל-400 חברי המושב ומשפחותיהם, דבר שבדין שאין
- 19 לייחס לו כל אחריות לו.
- 20
- 21 8. מהאמור לעיל עולה כי יש בדברים הכלולים במכתב, כי התובע מטריד את עובדי הציבור ביישוב,
- 22 משום הוצאת לשון הרע. על אף שהנתבע טען טענת "אמת דיברתי" ביחס למכתב, הרי שבטיעונו
- 23 הוא לא דק פורטא ביחס לכל חלקי המכתב ולא הובאה בפני כל ראיה התומכת בטענתו כי יש
- 24 אמת מאחורי הביטוי הפוגעני, במיוחד לאור העובדה כי הנתבע אישר כי לא היתה לו כל ידיעה
- 25 אישית שהתובע אכן מטריד עובדי ציבור במושב.
- 26
- 27 9. האם עומדת לנתבע הגנת תום הלב?
- 28 הנתבע טען להגנה מכוח סעיף 15(2) או 15(7) לחוק הקובעים:
- 29 "15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או
- 30 הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות הללו:
- 31 ...
- 32 (2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית
- 33 או חברתית לעשות אותו פרסום.
- 34

בית משפט השלום בקריות

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

- 1 (7) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגותו או אפיו של הנפגע בענין שבו הנאשם או
- 2 הנתבע ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, והפרסום היה מוצדק על ידי היותו
- 3 ממונה כאמור."
- 4
- 5 אינני מוצאת, ביחס לביטוי הפוגעני כי עומדת לנתבע איוו מההגנות הנטענות. ביחס לסעיף 15(2)
- 6 הנתבע לא שכנעני כי היתה מוטלת עליו חובה, מותקף תפקידו, לכלול במכתב את הביטוי
- 7 הפוגעני, כאשר לא ברור כלל מה הביסוס להכללת ביטוי זה במכתב. מסכימה אני עם ב"כ הנתבע
- 8 כי המכתב נכתב מותקף תפקידו של הנתבע וכי היתה עליו חובה, במסגרת תפקידו, לחשיב
- 9 למכתבו של הנתבע ואף להפנות העתק המכתב לוועד ההנהלה של האגודה ולרשם הממונה עליו,
- 10 אולם אין בכך משום הסבר מדוע מצא הנתבע לנכון לכלול במכתב את הביטוי הפוגעני, אשר
- 11 הביסוס לכתיבתו לא הוכח.
- 12
- 13 גם ההגנה הכלולה בסעיף 15(7) אינה יכולה לסייע לנתבע שכן הביטוי הפוגעני אינו בגדר הבעת
- 14 דעה על התנהגות התובע, אלא קביעה עובדתית כי התובע מטריד את נציגי הציבור במושב. גם
- 15 באם הייתי מוכנה לראות בביטוי "מטריד" משום הבעת דעה בלבד, עדיין חסרה התשתית
- 16 העובדתית שעל בסיסה נעשתה הבעת דעה זו, ודי בכך לשלול את קיומה של הגנה מכוח סעיף
- 17 15(7) הנ"ל.
- 18
- 19 10. לאור קביעותי אלו אינני צריכה להתייחס לשאלה באם חלים שאר תנאי הגנת תום הלב, שכן
- 20 אינני מוצאת, בשלב הראשוני של חבדיקה כי הוראת איזה מהסעיפים להם טען הנתבע חלים על
- 21 הביטוי הפוגעני הכלול במכתב.
- 22
- 23 11. טענה נוספת מפי הנתבע ביחס לפרסום הראשון הינה טענת השיהוי. המדובר במכתב שנשלח
- 24 בשנת 2003 ואילו התביעה בגינו חוגשה רק בשנת 2009. עובדה זו מעידה, לטעמו של הנתבע, כי גם
- 25 התובע לא סבר כי יש במכתב הוצאת לשון הרע, שאם כך היה הדבר, והתוצאות היו כה הרסניות
- 26 כפי שמתאר התובע, מדוע השתתה בהגשת התביעה זמן כה רב?
- 27
- 28 אינני מקבלת טענתו זו של הנתבע. התובע הציג מכתב ששלח לנתבע ולרשם בסמוך לאחר קבלת
- 29 המכתב ו"פרסומו" במושב (נספח "ב1" לתצהירו) וממנו עולה כי התובע מלין על האמור במכתב
- 30 ואף מתרה במכותבים כי יש בו כדי להוציא דיבתו רעה. אמנם הסברו של התובע כי לא התאים לו
- 31 להגיש תביעה אז (עמ' 8 שורות 22-23) לא נשמע סביר במיוחד כאשר התביעה בהליך הקודם
- 32 חוגשה במהלך שנת 2004, ומשכך מה מנע ממנו לתבוע גם בגין האמור במכתב? נראה כי התובע
- 33 החליט, לשמור טענותיו בענין המכתב ל"שעת כושר" וזו הגיעה לאחר שסבר שהצטברו באמתחתו
- 34 טענות נוספות כנגד הנתבע. אינני סבורה כי יש בהתנהגות זו כדי להקים הגנה לנתבע, אולם
- 35 בהחלט יש בה כדי להשפיע על שיקול דעתי בעת פסיקת הפיצוי הראוי.
- 36

7 מתוך 13

בית משפט השלום בקריות

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

ביחס לפרסום השני:

12. כאמור המדובר בתלונה שהגיש הנתבע ללשכת עורכי הדין ואשר אליה צרף מכתב שלו וכתבי בי-דין רבים.

מאחר ואני סבורה כי עומדת לנתבע הגנת סעיף 15(8) לחוק, אינני מוצאת לנכון לדון בשאלה באם האמור בתלונה מהווה הוצאת לשון הרע אם לאו. אציין רק כי קריאת התלונה והמכתב הנלווה אליה, מעידים על פניהם כי הנתבע כותב את הדברים מתחושותיו הוא ואינני רואה הכיצד יחוס הדברים שבתלונה לתובע מהווים לשון הרע.

13. סעיף 15(8) לחוק קובע כי תעמוד לנתבע הגנת תום הלב באם:

"הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו האדם שאליו הוגשה התלונה ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות המוסכמת לקבל תלונות על הנפגע או לחקור בענין המשמש נשוא התלונה...."

לא יכולה להיות מחלוקת כי מדובר בתלונה שהגיש הנתבע לגוף המוסמך לבירור תלונות בנוגע לתובע ואין דבר בתלונה המעיד על כך כי מדובר בתלונה שלא הוגשה בתום לב. אין בתלונה ביטויים מחפירים או חריפים במידה המעידה על חוסר תום לב כזה ועצם העובדה שאכן התנהלו הליכים משפטיים שונים במעורבות שני הצדדים (כאשר באחד מהם, החליך הקודם, תבע התובע באופן אישי ואילו לאחר ייצג את מור מאור בתביעת לשון הרע נוספת כנגד הנתבע), בהחלט תומכת בתחושתו הסובייקטיבית של הנתבע כי התובע מנהל גזר "מסע" להכפשת שמו, ואין לקבוע כי מדובר במסקנה חסרת כל בסיס או זיקה לנסיבות.

משכך אינני סוברת, כטענת התובע, כי האמור בתלונה חרג מתחום הסביר באותן הנסיבות, ולפיכך עומדת לנתבע חוקת תום הלב כאמור בסעיף 16(א) לחוק, אשר לא נסתרה. כפי שנקבע בהלכת הארץ בעמ' 307:

"יסוד הסבירות אשר סעיף 16(א) נדרש לו, משמעו כי על הפרסום שלא לחרוג, בנוסחו ובזיקתו לאירועים עליהם הוא מתבסס, מכל קשר הגיוני אפשרי עם הנתונים, כגון כאשר פלוני יכולה בכינויי שודד וגנב בשל כך שאיחר ביום אחד בפרעונו של חוב. אין בחוק - אף בעקיפין - כל נסיון כפיה של דפוסי מחשבה אחידים ואין לפרשו כאמור".

ובהמשך בעמ' 310:

"... הוראותיהם של סעיפים 15 ו-16 אינן בגדר כתב-מינוי לקיומה של צנזורה שיפוטית על אמת הכתיבה והגיון המסקנות אלא הן מערכת תנאים מצטברים, אשר מגמתם לשלול את

בית משפט השלום בקריות

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

1 הגנת תום-הלב מדברי זדון בלבד, היינו אלו שטמונה בהם אמירת שקר ביועין או תוך אי-
2 אכפתיות, הכל כאמור בסעיף 16(ב)."
3

4 14. העובדה שבסופו של יום נגנזה התלונה על ידי לשכת עורכי הדין אין בה לכשעצמה להעיד כי יש
5 בהגשתה משום חוסר תום לב מצידו של הנתבע, שכן כפי שנקבע בפסיקה, העובדה שבסופו של
6 יום התברר, לכאורה, כי האמור בפרסום אינו אמת, אין בה כדי לשלול את קיומה של הגנת תום
7 הלב ווהתובע לא חשכיל, גם בסיכומיו, להצביע על חוסר תום לב ביחס לפרסום זה.

8
9
10 ביחס לפרסום השלישי:

11 15. התובע עשה כל שבידו כדי לשכנעני שהנרתיק שראה על גבו במהלך הדיון בפני כב' השופט נווה,
12 אכן היה נרתיק ו/או גרב אשר בתוכו המגנט מתוצרת ניקן ולצורך כך, אף העיד את מר סלומון.
13 כמובן שמאחר ולא נכחתי באולם בית המשפט באותו אירוע ולא חובא כל עד מטעם התובע
14 להוכיח את נכונות טענתו, אין בידי לקבוע ממצאים קונקלואסיביים כלשהם בשאלה מהו אותו
15 נרתיק שחזה בו הנתבע. בהקשר זה אוסיף ואציין כי בסמוך לאחר הגשת התביעה, ביקשתי
16 מהתובע להבהיר באם בכונתו להעיד מי מהנוכחים באותו מעמד וחלה ציין כי בכונתו לזמן
17 עדים אולם לא את השופט או מי מנושאי התפקיד בבית המשפט. בסופו של יום לא הניד התובע
18 אדם אחר אשר היה נוכח באולם, אולם כאמור מוכנה אני לצאת מתוך הנחה, שלא נסתרה,
19 שהתובע לא נשא עליו אקדח או נרתיק של אקדח אלא שמדובר היה באותו מגנט.
20

21 אלא שמכאן לא נובעת מסקנת התובע כי בפניית הנתבע אל אנשי המשמר, יש משום הוצאת לשון
22 הרע שכן, שוכנעתי מהעדויות שנשמעו בפני ואף מפרוטוקול הדיון בפני כב' השופט נווה שהוצג
23 בפני במלואו, כי לאחר העלאת הדברים בפני כב' השופט נווה לא הציג התובע באופן ברור את
24 אותו נרתיק שנחזה על גבו אלא הצהיר שאינו נושא אקדח, והשופט חסתפק, בצדק, בהצהרה זו.
25 אלא שהנתבע, אשר קונן בו עדיין חשד שדברי התובע אינם משקפים את האמת לאמיתה, פנה
26 לגורם המוסמך לבדוק ענין זה מבחינתו דחינו, למשמר בתי המשפט.
27

28 16. אין ספק כי ייחוס אחזקת אקדח לעו"ד המצוי באולם בית המשפט, כאשר אין הדבר כך, הינו
29 בגדר "לשון הרע" שכן המשמעות של הדברים הינן שהתובע, לכאורה, הערים על משמר בתי
30 המשפט בהצליחו לעבור את הבדיקה הבטחונית כשהוא נושא אקדח, ואף הערים על כב' השופט
31 נווה בהצחרתו.
32

33 אולם אני סבורה כי גם ביחס ל"פרסום" זה עומדת לנתבע הגנת סעיף 15(8) לחוק. לא יכולה
34 להיות מחלוקת כי משמר בתי המשפט הינו הגורם המוסמך לברר תלונה מעין זו, ושוכנעתי כי
35 פניית הנתבע למשמר נעשתה מאחר והנתבע לא שוכנע באותו שלב כי אכן אין מדובר בנרתיק של
36 אקדח. העובדה שהצהרת התובע סיפקה את השופט נווה, כפי שעולה מהפרוטוקול, אין בה כדי

בית משפט השלום בקריות

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

- 1 לשלול את תום הלב של הנתבע בעת פנייתו למשמר, שכן, כפי שעולה מהפרוטוקול בשלב הראשוני
2 של העלאת הטענה ע"י ב"כ הנתבע באולם השופט נווה, התובע לא הציג את אותו התקן שהיה על
3 גבו ולפיכך לא יכול היה הנתבע לחיזוק שאכן אין מדובר בנרתיק של אקדח.
4
5 אינני מקבלת טענת הנתבע כי פנייה למשמר בתי המשפט, לאחר שהשופט הסתפק בהצהרת
6 התובע, חורגת באופן קיצוני מהסביר בנסיבות הענין, או כי היה על הנתבע לנקוט בצעדים נוספים
7 כלשהם קודם לפנייה למשמר. הרי ברור שהשופט נווה ראה את הענין סגור ומשום כך איזה טעם
8 היה בפניה חוזרת אליו בענין? מעבר לכך אוסיף גם כי העובדה שהשופט נווה נתן אמון בהצהרת
9 התובע אינה מחייבת את הנתבע לתת את אמונו בהצהרה זו, ופנייה למשמר על מנת לבצע בדיקה
10 נוספת של הענין, אין לראותה כחסרת תום לב בנסיבות אלו.
11
12 17. מעבר לצורך אציין כי אינני מקבלת את טענת ב"כ הנתבע כי פניית הנתבע למשמר חוסה תחת
13 הוראת החסינות המצויה בסעיף 5(13) לחוק. אמנם נכון עפ"י הקביעה ברע"א 1104/07 עז"ד ח"י
14 נ' עז"ד גיל (22.6.2009) הינה כי החסינות בסעיף זה הינה מוחלטת במובן זה שהיא חלה גם על
15 ביטויים חריפים שנעשים במהלך דיון משפטי, אפילו אינם קשורים באופן ישיר לדיון אולם,
16 הרחבת החסינות תוך ראיית פניה למשמר בתי המשפט בתלונה על בעל דין או מייצגו כחלק
17 מה"דיון" המשפטי, הינה מוגזמת.
18
19 נכון שהפסיקה קבעה כי הגנה שבסעיף 5(13) תחול לא רק על דברים שנאמרים באולם המשפט
20 אלא היא חלה על "כל צעד הננקט בקשר עם ההליך בכל שלב משלבי השונים, לרבות כל פניה
21 בכתב ומסמך הנדרש במהלך הרגיל של המשפט והמשמשו כהלכה" (נע"פ 364/73 זיידמן נ'
22 מדינת ישראל, פ"ד (2) 620, 624 (1974); וכן רע"א 3614/97 אבי יצחק נ' חברת החדשות
23 הישראלית, פ"ד (נג' 1) 26, בעמ' 89-93 (1998)), אולם האינטרס שבבסיס מתן החסינות הינו
24 לאפשר לצדדים לנהל את ההליך המשפטי ללא חשש כי דברים הנאמרים על ידם במסגרת זו יהיו
25 עילה לתביעת לשון הרע (נע"א 1104/07 בסעיף 8 והפסיקה שם) ואין בו כדי להביא להרחבת
26 הוראת החסינות עד כדי שתכלול תלונה למשמר בתי המשפט בגין חשד שאדם נושא נשק בבית
27 המשפט כחלק מהדיון המשפטי.
28
29 הפרסום הרביעי:
30 18. שונה עמדתי בתכלית מזו שפורטה ביחס לפרסום השלישי כאשר באה אני לדון בפרסום הרביעי
31 אשר כאמור, הינו מכתב תלונה של הנתבע ללשכת עורכי הדין ביחס לאותו ארוע שהתרחש
32 באולמו של השופט נווה.
33
34 ראשית אסיר מדרכי את טענת הנתבע כי יש בעצם העובדה שהתלונה הופנתה למחוז חיפה ולא
35 למחוז הצפון על אף ידיעת הנתבע כי התובע חבר במחוז הצפון של לשכת עורכי הדין, כדי להעיד
36 על כוונת הפגיעה והזדון של הנתבע. הנתבע הסביר, ומצאתי את הסברו משכנע, כי פנה ללשכה

בית משפט השלום בקריות

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

- 1 במחוז חיפה לאור מיקום בית המשפט והארוע נשוא התלונה (נעמי 18 שורות 18-19). על אף
- 2 שהנתבע היה מיוצג באותה תקופה (אם כי התלונה נערכה על ידו באופן אישי, אינני רואה חוסר
- 3 תום לב בענין זה והסברו נראה סביר.
- 4
- 5 19. בפרסום זה קובע הנתבע כי התובע הונה את בית המשפט והערים עליו כאשר ציין בפני השופט כי
- 6 אין מדובר בנרתיק לאקדח בעוד שהמאבטח ציין בפניו של הנתבע כי אכן מדובר בנרתיק לאקדח.
- 7 כמו כן הוסיף הנתבע "שמן למדורה" בכך שציין כי לתובע עבר "אקדוחני". אין ספק כי יש
- 8 באמור בתלונה משום "לשון הרע" שכן הנתבע בתלונה מייחס לתובע מעשים שהם בעלי גוון
- 9 פלילי, לכל הפחות.
- 10
- 11 הסברו של הנתבע מדוע מצא לנכון לפנות בתלונה ללשכת עורכי הדין אחרי שהענין הוברר והוסדר
- 12 באולמו של השופט נווה ואף לבקשת הנתבע נבדק פעם נוספת על ידי מאבטח, היה : "לא זכור לי.
- 13 בשנת 2009 הגשתי תלונה מכיון שהוא ממשיך לרדוף אותי עד היום והוא איים בהגשת תביעה
- 14 ולכן פעלתי בצעד נגדי להגשת התלונה" (נעמי 18 שורות 4-5).
- 15
- 16 מדברים אלו, כמו גם מהעובדה שהנתבע לא הביא לעדות את אותו מאבטח שלטענתו אמר לו
- 17 שמדובר בנרתיק של אקדח ואף לא ציין את פרטיו ולא בתלונה ולא בחליף בפני, עולה בבירור
- 18 שבעת הגשת תלונה זו ללשכת עורכי הדין, לא היה לנתבע בסיס של ממש לחשוב שהתובע אכן
- 19 הונה את בית המשפט ובוודאי שלא היה באפשרותו להוכיח טענה זו באם היה נדרש לכך, אלא
- 20 שכל כוונתו בהגשת התלונה, כפי שעולה ברורות מדבריו, היתה לשמש משקל נגד לתביעה
- 21 שהתובע ציין בפניו כי בכוונתו להגיש.
- 22
- 23 20. על אף שהיה בפני הנתבע באותה עת "שמועה" בדבר שימוש שעשה התובע בשליפת אקדחו
- 24 במסגרת הסכסוך בינו לבין שכניו, הרי שברור שהשימוש במונח "עבר אקדוחני" בתלונה, נעשה על
- 25 מנת להשחיר את פניו של התובע וליחס למעשיו גוון פלילי וחמור בהרבה מזה שיש לייחס לאותו
- 26 ארוע, מה גם שלנתבע לא היה מידע אישי על נסיבותיו, אלא כל שהוא עשה היה להסתמך על
- 27 מכתב הגבי' דדוש והאמור בכתבה בעיתון אשר הם בפני עצמם, וודאי שאינם ראיה לנכונות
- 28 האמור בהם.
- 29
- 30 בנסיבות אלו, אינני רואה כי עומדת לנתבע הגנת תום הלב שכן, תלונה זו, בניגוד לקודמתה,
- 31 נעשתה לאחר שכבר התקיים בירור ביחס לאותו ארוע באולמו של השופט נווה, הנתבע מיצה גם
- 32 פניה למאבטח בית המשפט שהינו כאמור הגורם האמון לברר תלונה זו, ובוודאי שאין ללשכת
- 33 עורכי הדין כלים לברר תלונה על ארוע שארע מספר חודשים קודם לכן, בצורה טובה יותר מזו
- 34 שנעשתה על ידי אותו מאבטח.
- 35

בית משפט השלום בקריות

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

- 1 יתרה מכך, הודאת הנתבע כי הגיש את התלונה על מנת שזו תשמש משקל נגד לתביעה שעתידה
2 להיות מוגשת כנגדו, מעידה בפני עצמה על כך שהגשת התלונה לא נעשתה על מנת להגן על ענין
3 אישי כשר של הנתבע אלא על מנת לנגח את התובע באמצעות תלונה ללשכת עורכי הדין.
4
5 21. בניגוד לתלונה הראשונה (שהיא הפרסום השני לעיל) או לפניה למשמר בתי המשפט, לא עומדת
6 לנתבע חזקת תום הלב ביחס לתלונה זו שכן האמור בה בהחלט חורג מהסביר בנסיבות הענין,
7 בעיקר ביחס "עבר אקדוחני" על בסיס תלונה של אדם אחר וכתבה עלומה בעתון עלום.
8
9 בנוסף, עצם משלוח העתק מהתלונה לכבי השופט נווה (אשר בודאי שאין לו כל סמכות לברר את
10 התלונה ואינו צד בבירורה) מהווה בעצמה חריגה מהסביר בנסיבות הענין. העובדה שהשופט נווה
11 כבר הכיר את פרטי הארוע, אין בה כדי להוות הסבר מספק למשלוח העתק התלונה, שאינה
12 מסתפקת בתיאור האירוע באולם בית המשפט, אליו, ואין בה להמעיט מהמסקנה כי מאחורי
13 פעולה זו עומד רצון לפגוע, פגיעה נוספת ומיותרת, בתובע.
14
15 מדבריו של הנתבע עצמו עולה כי אין בסיס לקבוע שהנתבע סבר באמת ובתמים באמור בתלונה
16 זו, וכוונתו היתה לפגוע בתובע במידה שאינה סבירה לצורך הגנה על עניינו של הנתבע בבירור
17 התלונה. בנסיבות אלו אני סבורה כי ביחס לפרסום זה מתקיימים התנאים של סעיף 16(ב)(1) ו-(3)
18 לחוק המקימים חזקת חוסר תום לב כלפי הנתבע, אשר לא נסתרה על ידו.
19
20 קביעת גובה הפיצוי
21 22. משנאמר כל זאת הגענו לקצה הישורת אשר בה עלי לקבוע את גובה הפיצוי הראוי בעבור שני
22 הפרסומים (הביטוי הפוגעני שבפרסום הראשון והפרסום הרביעי) אשר יש בהם משום הוצאת
23 לשון הרע ואשר אין לנתבע הגנה כנגדם.
24
25 במכלול שיקולי באשר לגובה הפיצוי הראוי במקרה זה, אציין כי בהחלט יש מקום לקחת בחשבון
26 את העובדה כי מדובר בתביעה שהיא חלק מרצף של סכסוכים בין התובע לנתבע שכן גם במקרים
27 בהם התובע כעורך דין מייצג לקוחות במחלוקותיהם כלפי הנתבע, בהחלט התרשמתי שהתובע
28 נוקט בקו לוחמני ומתלהם כלפי הנתבע בין היתר על רקע האיבה האישית השוררת בין השניים.
29 נסיונו של התובע לטעון כי רק הנתבע הוא זה שמסיט את הויכוח למישור האישי בעוד הוא, כב"כ
30 הצד האחר שומר על ריחוק ופועל אך ורק כמייצג, לא שכנעה אותי כלל וכלל ודי לעיין במסמכים
31 שהתובע עצמו צרף לתצהירו, כדי להיווכח שסגנונו כלפי הנתבע, גם אם אינו מגיע לכדי הוצאת
32 לשון הרע (או שהוא נהנה מהוראת החסינות שבסעיף 13(5) לחוק), הינו מתלהם.
33
34 כמו כן נלקחה בחשבון העובדה שמתוך "עשרות" פרסומים שצוינו בסעיף 47 לכתב התביעה ו-5
35 פרסומים שעליהם בוססה התביעה מלכתחילה, מצאתי את הנתבע חייב רק בשני פרסומים,
36 האחד מהם באופן חלקי ביותר.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 8318-08-09 סגל נ' שלומי

- 1
- 2 23. ביחס לביטוי הפוגעני הכלול בפרסום הראשון יש עוד לציין לקולא כי המדובר בביטוי אחד מתוך
- 3 מכתב אשר מעבר לו לא מצאתי שכולל הוצאת לשון הרע, בניגוד לעמדת התובע, וכי עיקר הפגיעה
- 4 שמייחס התובע למכתב זה הינו דווקא מהדברים האחרים שהכלולים בו שלא מצאתי בהם כל
- 5 פוגענות וכתוצאה מפרסומו ב"רחבי" האגודה, דבר שכאמור לעיל, אין לייחס לנתבע כל אחריות
- 6 לו. גם לעובדת השיחוי בהגשת התביעה יש משקל בבואי לפסוק את הפיצוי הראוי אשר אני
- 7 מוצאת להעמידו על סך של 8,000 ₪ בגין הביטוי הפוגעני האמור.
- 8
- 9 ביחס לפרסום הרביעי, ולאור העובדה כי מצאתי שעמדה כוונה לפגוע בתובע באמצעות הגשת
- 10 תלונה זו (ולפיכך ישימה הוראת סעיף 7א(ג) לחוק באשר לגובה הפיצוי ללא הוכחת נזק), אך
- 11 מנגד, לקולא, יש לזכור כי מדובר בתלונה שנשלחה ללשכת עורכי הדין ומשכך, מעצם טיבה,
- 12 תפוצתה קטנה מאוד ולא הוכח כי הגיעה לידי אנשים רבים, אני מוצאת לנכון להעמיד את הפיצוי
- 13 על סך של 20,000 ₪.
- 14
- 15
- 16 לאור כל האמור לעיל אני מחייבת את הנתבע בפיצוי התובע בסך של 28,000 ₪ (בערכם היום). כמו
- 17 כן ישא הנתבע בהוצאות התובע בגין מחצית האגרה ששולמה על ידו בצירוף הפרשי הצמדה וריבית
- 18 מיום תשלומה ועד היום, וכן בהוצאות העד סלומון בסך של 700 ₪, ובשכ"ט עו"ד, בהתחשב בכך
- 19 שהתובע ייצג את עצמו, בסך כולל של 4,000 ₪.
- 20
- 21 ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ב, 8 בדצמבר 2011, בהעדר הצדדים.
- 22

- 23 פנינה לזק"ץ, שופטת
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28